

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarůček

červen 2015

Vážení čtenáři, dostáváte do rukou letošní druhé, pololetní číslo našeho obecního zpravodaje. Klimaticky to příliš příznivý rok není. Velké sucho trápí nejen zemědělce. Za posledních pět let je to již třetí jaro s minimem dešťových srážek. Ale obec se stále buduje, vylepšuje a stává krásnější. Tím, že se operativně našlo řešení s odpadním dvorem v areálu ZŠ, občané téměř nepocítili, že se buduje odpadní dvůr nový. Přibývají nové zpevněné komunikace už i v těch nejvíce okrajových částech obce. Zájem o další kompostéry jenom potvrzuje, že naši občané se již naučili třídit odpad a správně zacházet i s biologickým odpadem. O všech plánech a akcích, které zbývá dobudovat do konce roku, píše podrobně pan starosta.

Ani ostatní společenská a kulturní činnost není nudná. Pomalu si zvykáme, že mája se nemusí stavět vždy jen 30. dubna a přesto tato dlouholetá tradice zůstává

součástí historie obce. Neuvěřitelných 50 roků se koná tradiční velikonoční výstava vín, neboli košť. I o té letošní Vás chceme informovat.

Velmi nás těší každý úspěch našich sportovců, ať jsou to již starostou zmiňovaní fotbalisté nebo děvčata, co úspěšně hrají florbal, mladí hráči kolové i nové sporty, které v obci začíná zavádět základní škola.

Na jaře jsme vzpomněli na konec druhé světové války. Velmi důstojná vzpomínková akce proběhla v naší základní škole. Málokdo ví, že o konci války v Šitbořicích zde natáčela Pražská televize. I v tomto čísle se snažíme dodržet zaběhnuté schéma. Informace z Obecního úřadu, činnost našich škol, činnost zájmových a společenských organizací. Farnost připravila Noc kostelů a koncem školního roku oblíbený Farní den. Máme dvě hezké vzpomínky letošních jubilantů, a to těch mladých - padesátníků i těch, kteří letos oslaví osmdesátku. Pokračujeme ve vzpomínkách na První světovou válku.

Josef Zelinka,
šéfredaktor

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, polovina roku je za námi a plánované stavební práce jsou v plném proudu. Tou největší akcí je bezesporu výstavba nového sběrného dvora. Hrubá stavba je hotova a nyní probíhají dokončovací práce. Původní termín dokončení 30. 6. 2015 byl v důsledku problémů se Státním fondem ži-

votního prostředí posunut na 20. 7. 2015. Tyto problémy nebyly způsobeny naší stranou, nýbrž nesprávným rozhodnutím jednoho státního úředníka na SFŽP, který navrhoval snížení naší dotace o více než 2 mil. korun. Po dlouhých tahanicích se nakonec podařilo vše zažehnat a dotace nám krácena nebyla. Pro připomenutí uvádím, že celková cena sběrného dvora včetně vybavení bude činit bezmála 13 mil. korun a dotace je 8,5 mil. korun.

V obci jsou momentálně rozběhnuté další stavební akce, které ve výběrovém řízení vyhrála firma Strabag, jako soubor stavebních prací, který se skládá z prodloužení kanalizace pro 2 RD na ulici Divácká, zpevnění plochy před radnicí, kompletní opravou vozovky na ulici Výhon a příjezdové cesty ke dvěma RD na ul. Divácká. Realizace této cesty se však z technických důvodů odkládá a na místo toho bude opravena komunikace v ulici Horní.

Letošní rok pro nás byl úspěšný v získávání datací. Podařilo se nám získat dotaci na dětské hřiště, které vyrostě ještě letos za budovu staré školy. Dále pak na opravu staré střechy na hasičské zbrojnici a dotaci jsme také získali na pořízení dalších 200 kusů kompostérů do domácností. Všechny kompostéry budou mít objem 900 litrů

a získat je mohou bezplatně i ti, kteří ho již doma mají z prvního kola. Pokud máte o kompostér zájem, vhodte do schránky na OÚ lísteček s textem: Mám zájem o kompostér, jméno, příjmení a adresa. Tyto objednávky budou přijímány až do maximálního počtu 200 kusů. Pokud bude zájemců více než 200, budou přednostně uspokojeni ti, kteří ho nezískali v prvním kole, u dalších zájemců bude rozhodovat pořadí objednávek. Předpokládaný termín výdeje kompostérů se očekává v září až říjnu.

Vážení spoluobčané, tento půlrok se vyznačoval velmi nízkým srážkovým úhrnem. Díky místní obecní meteorostanici, která je v provozu od července 2014, si můžeme snadno zjistit, že od začátku tohoto roku spadlo v Šitbořicích pouze 80 mm srážek, zatímco v druhé polovině minulého roku to bylo 470 mm. Toto již dlouho trvající sucho bude mít velký vliv na letošní úrodu. Zatímco se v tomto smyslu nedaří místním pěstitelům a zahrádkářům, tak naopak se v poslední době značně daří našim fotbalistům, kteří po 23. letech postoupili do okresního přeboru. Vzhledem k tomu, že předminulou sezónu ještě hráli v té nejnižší skupině, která existuje, tak je to určitě obrovský úspěch. Nezbyvá nic jiného než jim popřát, aby se jim v té vyšší soutěži dařilo a moje přání je, aby se jim také začalo dařit při údržbě a zvelebování fotbalového hřiště a jeho vybavení.

Vážení spoluobčané, blíží se prázdniny, doba dovolených a odpočinku, přeji Vám, abyste si těchto krásných letních měsíců co nejvíce užili a načerpali co nejvíce sil. Dětem přeji hezké vysvědčení a krásné prázdniny.

Antonín Lengál,
starosta obce

ZPRÁVY Z OBCE

Z RADY A ZASTUPITELSTVA OBCE

• Rada obce vybrala na inženýrskou činnost k dotaci na kompostéry společnost Milan Veselý, Břec-lav, za cenu 70 000,- Kč bez DPH a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy.

• Radě obce bylo předloženo rozpočtové opatření č. 1 ze dne 30. 3. 2015. Rozpočtová rezerva se snížila o 74 640,- Kč její výše činí 6 259 100,- Kč.

• Smlouva o zpracování osobních údajů podle § 6 zákona 106/2000 Sb. se společností ISNOIT s.r.o., Uherčice, IČ 02696371 byla předložena radě. Smlouva se týká zpracovávání osobních údajů pro sběrný systém druhotných surovin v obci. Rada obce pověřuje starostu podpisem smlouvy.

• Rada obdržela žádost o výměnu netěsnícího radiátoru v bytě Ing. Dagmar Guráňové na ulici Školní. Rada navrhuje vyměnit radiátory v celém bytě.

• Ředitelka mateřské školy stanovila na školní rok 2015 – 2016 výši úplaty za předškolní vzdělávání 300,- Kč při celodenní docházce a 200,- Kč při dopolední docházce.

• Stavební společnost Starex spol. s r.o., Brno – Tuřany, nabízí zpracování podmínek pro stavebníky RD, prostorové, výškové uspořádání, přípojky, sjezdy včetně průběžné kontroly jednotlivých projektů a vydání doporučení k formálnímu stanovisku pracovníkem OÚ za cenu 29 400,- Kč + DPH. Pověřujeme starostu podpisem smlouvy.

• Rada obce schvaluje na doporučení výběrové komise nákup sekačky na trávu včetně rekultivačního válce, Star Jet UJ – 102.24 pz za cenu 132 000,- Kč včetně DPH od prodejce p. Dostála z Kašnice. Sekačka je české výroby, kovaný podvozek, s motorem BRIGGS&STRATTON o výkonu 24 koní.

• Pan Josef Urbánek zaslal nabídku na dokončení opravy veřejného osvětlení na ulici Divácká. Vedení pomocí hliníkových lan bude nahrazeno samonosným kabelem a tím nebude docházet k samovolnému vypínání osvětlení při velkých poryvech větru. Ulice Nikolčická, Mlýnská a U Rybníčka jsou již hotové, zbývá ulice Divácká. Cena díla 29 870,42 Kč.

• P. Šlefr požádal o pronájem části obecního pozemku p.č. 269 o výměře 40 m². Rada obce souhlasí s pronájmem části pozemku. Cena 10,- Kč/1 m², výměra bude přeměřena, doba pronájmu od 1. 5. 2015 do 30. 4. 2016.

• Rada obce schvaluje pronájem staré mlékárny p. Josefu Hladůvkovi jako sklad, za cenu 200,- Kč/rok v době od 1. 5. 2015 do 30. 4. 2016. Záměr byl vyvěšen.

• Sklenář p. Pavlovec dal výpověď z nájmu ve staré škole k 31. 5. 2015.

• Hejtman Michal Hašek informuje obce o záměrech zásad územního rozvoje JMK na webové adrese www.zurka.cz (odkaz „záměry v obci“ <http://zameryup.kr-jihomoravsky.cz/app/>).

• Rozpočtové opatření č. 2 ze dne 20. 4. 2015. Z rozpočtové rezervy bude vzato 2 000,- Kč na vazbu starých čísel Štengaráčku.

• Na akci napojení vodovodu z Těšan musíme zaplatit 1/3 nákladů ve výši 17 650,- Kč (hydro výpočty, projekt čerpací stanice 2x), přípojky v Karpatech 85 600,- Kč. Celkem bude vzato z rozpočtové rezervy 105 541,63 Kč a rozpočtová rezerva bude ve výši 6 153 550,- Kč.

• Rada obce projednala a schválila, zveřejnění zadávacích podmínek na pronájem a zajištění provozu společenského domu Orlovna.

• Rada obce schvaluje zveřejnění zadávacích podmínek veřejné zakázky na soubor stavebních prací v obci Šitbořice. Soubor stavebních prací obsahuje:

- opravu plochy před obecním úřadem
- opravu komunikace na ulici Výhon
- vybudování komunikace k RD na ulici Divácká
- prodloužení kanalizace k domům na ulici Divácká

Jednou se zadávacích podmínek je termín dokončení do 20. 9. 2015.

• Rada byla informována o zápisu dětí do MŠ Šitbořice. Zápis splnilo 22 dětí, volných míst 23 a do 1 třídy by mělo odejít 29 dětí. Šest dětí z 29 by mělo podstoupit zkoušku školní zralosti.

• Rada schvaluje výpůjčku klubovny pro oddíl florbalistů Aligátors ve staré škole na jeden rok. V klubovně se bude oddíl scházet a mít možnost vystavit své trofeje.

• Pronájem pozemku p.č. 1441/1 o výměře 579 m² a vybudování oplocení schvaluje rada obce panu Janu Vozdeckému na pět let. Záměr pronájmu pozemku byl schválen 20. 4. 2015.

SMLOUVY S PŘÍSPĚVKOVÝMI ORGANIZACEMI

Rada obce schvaluje smlouvy pro poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu obce na rok 2015:

- Pro florbalový klub Aligátors o.s., Družstevní 493, Šitbořice, zastoupený p. Hálou, předsedou FbC Aligátors, ve výši 49 000,- Kč.

- Pro Základní uměleckou školu v Kloboukách u Brna, zastoupenou ředitelem školy p. Demelou, ve výši 5 000,– Kč.
- Pro Moravský rybářský svaz, o.s. místní organizace Hustopeče zastoupená p. Dohnálkem, Hustopeče a R. Vokálem, Šitbořice 42, ve výši 12 000,– Kč.
- Pro Jezdecký klub Kaverto, zastoupený Veronikou Drabákovou, Divácká 344, ve výši 10 000,– Kč.
- Pro Diecézní charitu Brno, oblastní charita Břeclav, Svatooplukova 18, Břeclav ve výši 5 000,– Kč
- Pro Dotyk II, o.p.s., Vysoké Popovice 253, ve výši 1 000,– Kč.

- Pro Diakonie ČCE – středisko Betlém, Klobouky u Brna, zastoupené Janou Lexovou členkou správní rady, ve výši 5 000,– Kč.

*Milan Němeček,
místostarosta obce*

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V neděli 29. března se v obřadní síni OÚ Šitbořice uskutečnilo slavnostní vítání dětí. Novými občany obce Šitbořice se stali: Denisa Andrijivna Tsapová, Jiří Hanák, Zuzana Smrčková, Mikuláš Tropp, Adriana Mrkvicová, Denis Valíček, Nela Vozdecká, Anabela Macková, Tibor Ryska, Václav Konečný, Kateřina Kalendová a Daniela Matýšková.

Přítomným rodičům gratuloval místostarosta Milan Němeček a jménem vedení obce popřál jim a jejich dětem pevné zdraví, hodně štěstí a mnoho radosti. V slavnostním programu vystoupily s pásmem básniček a písniček děti z mateřské školy. Po podpisu pamětní knihy si maminky odnesly kytíčku a děti již tradičně obdržely blahopřání s peněžitým darem.

Poděkování za krásné kulturní zpestření patří žákům mateřské školy a jejich učitelce Miroslavě Kominacké.

*Jarmila Cagášková,
předsedkyně kulturní komise*

Vítání občanů.

foto: František Valíček

KRÁTKÉ ZPRÁVY

50. VÝSTAVA VÍN

Jubilejní 50. výstava vín je výstavou v nepřetržité řadě od roku 1965. Ale místní výstavy členů vinařské besídky se v Šitbořicích konaly již za první republiky v třicátých letech minulého století.

Letos se výstava konala 5. dubna tradičně o Velikonoční neděli. Hodnocení a bodování vzorků o týden dříve. Vystaveno bylo 489 vzorků vín, z toho 312 vín bílých, 177 vín červených a 29 vín růžových. Bodování řídila subkomise ve složení: Ing. Aleš Urbánek – garant výstavy, Ing. Zdeněk Musil – člen subkomise, Ing. Marek Špalek – člen subkomise.

ŠAMPIONI VÝSTAVY

BÍLÁ VÍNA ROČNÍK 2014

1. Veltlínské zelené, Drahoš Mrkvica (Nosislav), 93 b.
2. Rulandské bílé, Jaroslav Novotný (Šitbořice), 92 b.
3. Rulandské šedé, Jiří Kroupa (Dambořice), 91 b.

BÍLÁ VÍNA ARCHÍVNÍ

1. Ryzlink rýnský, Ing. Martin Šabata (Šitbořice), 93 b.
2. Veltlínské zelené, Pavel Konečný (Šitbořice), 92 b.
3. Rulandské bílé, Jaroslav Novotný (Šitbořice), 91 b.

ČERVENÁ VÍNA ROČNÍKU 2014

1. Modrý portugal, Antonín Vozdecký (Nosislav), 93 b.
2. Svatovavřínecké, René Dvořák (Šitbořice), 92 b.
3. Frankovka, Jaroslav Novotný (Šitbořice), 91 b.

ČERVENÁ VÍNA ARCHÍVNÍ

1. Zweigeltrebe, Vladimír Zmrzlý (Blučina), 93 b.
2. Rulandské modré, René Dvořák (Šitbořice), 92 b.
3. Cabernet Moravia, Ing. Stanislav Slamák (Biely Kostol), 91 b.

NEJLEPŠÍ KOLEKCE

1. Jaroslav Novotný (Šitbořice), 91,00 b.
2. Ing. Martin Šabata (Šitbořice), 90,25 b.
3. René Dvořák (Šitbořice), 88,25 b.

Josef Zelinka

DEN MATEK

Den matek je den, kdy vzdáváme poctu našim matkám. Slaví se v různé dny na mnoha místech po celém světě. U nás připadá Den matek na druhou květnovou neděli. V tento den dávají děti svým matkám dárky, většinou vlastnoručně vyrobené. Jeho původ je už ve starověkém Řecku, kdy se slavil svátek plodnosti a matek, spojený s uctíváním bohyně Rhey = Kybelé, matky bohů.

Myšlenka mezinárodních a pravidelných oslav tohoto svátku vznikla roku 1907 na počest Anny Reeves Jarvisové, která bojovala za práva matek. O pět let později vyhlásil tehdejší prezident USA Woodrow Wilson první oficiální oslavu Dne matek, na druhou květnovou neděli.

V Československu se začal slavit tento svátek v roce 1923. Jeho propagátorkou byla Alice Masaryková. Po druhé sv. válce byl zatlačen do pozadí komunisty propagovanými oslavami Mezinárodního dne žen, slaveného vždy 8. března, ale i přesto se dál v některých rodinách připomínal. Po roce 1989 se opět začal slavit veřejně.

Tento den doplňuje Den otců, který oslavuje otce a slaví se vždy třetí neděli v červnu.

V letošním roce se Den matek slavil v neděli 10. května, a také v Šitbořicích v sokolovně byla každá maminka či babička přivítána kytičkou z rukou pana starosty a místostarosty. V 15 hodin zahájil pan starosta slavnostní program žáků mateřské a základní školy. Naše děti si připravily úžasné vystoupení, kterým popřály svým maminkám a babičkám a určitě potěšily i všechny přítomné diváky. Odměnou pro všechny účinkující byla nepochybně hojná účast a bouřlivý potlesk.

Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě oslavy Dne matek: 83 dětem MŠ, 97 dětem ZŠ, učitelům a zaměstnancům MŠ a ZŠ, zaměstnancům a zastupitelům OÚ Šitbořice.

*Jarmila Cagášková,
předsedkyně kulturní komise*

Oslava Dne matek.

foto: Zdenek Lengál

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY A DĚTSKÝ DEN

Letošní rybářské závody pro dospělé se konaly na Šitbořském rybníku v sobotu 16. května. Závodů se zúčastnilo celkem 65 závodníků. Vítězem závodů se stal Bohumír Jeřábek ze Zaječčí, který ulovil největší rybu závodů, kapra o délce 75 cm a váze 8,9 kg. Na druhém místě se umístil Vilém Lengál ze Šitbořic s největším počtem ulovených kaprů (celkem 10 kusů) a na třetím místě se umístil Roman Jakubčík s největším celkovým počtem ulovených ryb (úctyhodných 111 ks). Celkem se během závodů ulovilo 60 kusů kapra a 235 kusů ostatních druhů ryb, což je poměrně slušný výsledek a většina závodníků tak mohla být spokojená.

Dětské rybářské závody a dětský den se pak konaly v neděli 17. května. Počasí přes noc a ráno sice nebylo ideální, ale postupně se umoudřilo, takže kolem poledne již sluníčko pěkně hrálo. Počet ulovených ryb během dětských závodů byl sice nižší (celkem 31 kusů kapra a 93 kusů ostatních druhů ryb), ale přesto se podařilo chytit slušné ryby. Vítězkou se stala Lenka Burešová s kaprem o délce 61 cm. Na druhém místě se šesti ulovenými kapry se umístila Katka Vokálová a na třetím místě se umístil David Koutný, který ulovil celkem 37 ryb.

Záštitu nad pořádáním letošního dětského dne na rybníku převzala společnost PRAMOS, a.s. Pro závodníky i ostatní návštěvníky bylo nachystáno občerstvení a po oba dva dny byla po skončení závodů losována tombola se zajímavými cenami nejen pro rybáře. Během dětského dne byl na rybníku pro děti i dospělé připraven bohatý program. Děti si zde mohly například zaskákat na skákacím hradu či se sklouznout na nafukovací skluzavce. Největší úspěch však u návštěvníků všech věkových kategorií vzbudil elektronický býk, na kterém si zájemci mohli otestovat svoji fyzickou zdatnost. Děti si dále mohly zasoutěžit ve střelbě ze vzduchovky, vyzkoušet si práci s hasičskou technikou, či nechat si namalovat svou oblíbenou pohádko-

Vítězové rybářských závodů v kategorii dospělí.

foto: Jiří Tesař

vou postavu na obličej. Díky tomu, že se počasí kolem poledne spravilo, zavítalo v neděli na rybník velké množství návštěvníků, pro které byly připraveny rybí speciality na několik způsobů. Koho neodradilo trochu delší čekání ve frontě, ten toho určitě nelitoval.

Na tomto místě patří velké poděkování především všem sponzorům, kteří jakýmkoliv způsobem podpořili konání rybářských závodů a dětského dne, a také těm, kteří se na organizaci této již tradiční a oblíbené akce podíleli.

Lukáš Franěk

Skákací hrad a skluzavka na dětském dni na rybníku.

foto: Jiří Tesař

OČEKÁVANÉ UDÁLOSTI

SRAZ MOTORISTICKÝCH VETERÁNŮ A PIVNÍ SLAVNOSTI

11. července (sobota) od 9 hodin u sokolovny
Pivní slavnosti s 10 druhy piva
V 11 hodin jízda pravidelnosti, start u Orlovny
Od 20 hodin hraje kapela Na2fáze

LETNÍ NOC SE ZVĚŘINOVÝMI HODY

22. srpna (sobota) v sokolovně
Během dne zkoušky ohařů a malých plemen psů

POHÁDKOVÝ LES

28. srpna (pátek) od 15 hodin za školou
Rozloučení s prázdninami
Program na www.pohadkovyles.weebly.com

POUŤ DO ŽAROŠIC

12. září (sobota)

František Valíček

ŠKOLA

MATEŘSKÁ ŠKOLA

EKOLOGICKÁ VYCHÁZKA

22. dubna jsme se s dětmi vypravili na jarní vycházku s ekologickým zaměřením. Bylo dobré počasí, a proto jsme se vydali po ulici Mlýnská a Točáčkova, směrem k Dvorskému rybníku, a oklikou přes „hasičské hřiště“, kolem čistíčky odpadních vod a právě opravovaného sběrného dvora zpět do školky. Děti si cestou všimaly jarní

přírody. Pozorovaly zvířata (vrabce, srnku, káně), hmyz (mravence, včelky, motýly), nebo rostliny (pampelišky, kvetoucí stromy a keře, fialky). Podařilo se jim uhodnout všechny hádanky o přírodě připravené paní učitelkou. U sběrného dvora jsme si zopakovali, jak se třídí odpad.

Ve školce jsme si potom povídali v komunitním kruhu o dojmech z vycházky.

SLAVÍČEK 2015

V naší mateřské škole máme mnoho šikovných zpěváků, a tak jsme mohli uspořádat již 19. ročník pěvecké soutěže Šitbořický slaviček. Během měsíce dubna proběhlo ve všech třídách třídní kolo, ve kterém mohl soutěžit každý. S vybranou písní vystoupil před třídou a děti si mezi sebou vybraly 5 zástupců do školního kola. To se uskutečnilo v úterý 28. dubna. Paní učitelky se proměnily v porotce, děti v diváky a soutěž mohla začít. Vyslechli jsme písně lidové nebo pohádkové. Všichni soutěžící byli úspěšní, sklídili velký potlesk a usměvavé hodnocení od poroty. Za odvahu a krásný zpěv získali sladké medaile a diplom. S odměnou nebylo zapomenuto ani na diváky. A na závěr jsme si zazpívali všichni společně.

Šitbořický slaviček.

DEN MATEK

Na svátek maminek se děti ve školce pečlivě připravovaly. Každý pro svoji maminku vyrobil srdíčko, které jsme dali s dětmi do celofánu a ozdobili mašličkou.

Děti dáreček předaly na pracovní dílně, která bývá v květnu tradičně jen pro maminky a děti. Děti kreslily podle své maminky portrét. Letos olejovými pastely. Dílny se zúčastnilo 68 dětí s maminkami. Výstavu obrázků si můžete prohlédnout na oknech mateřské školy.

Nejvíce se však děti těšily na oslavu svátku maminek v sokolovně. Letos to bylo vystoupení s názvem Večerníčkovy pohádky. Již několik týdnů předem jsme se učili básničky, tanečky a písničky o večerníčkovi, včelích medvídcích, koťatech a Makové panence s motýlem Emanuele. Samotné vystupování se asi líbilo, protože bylo odměněno velkým potleskem. Věříme, že jsme všem přítomným udělali s dětmi radost.

DEN DĚTÍ

Letošní Den dětí jsme oslavili v pondělí 1. června. Uspořádali jsme pro děti „zvířátkový den“. Počasí nám přálo, od rána svítilo sluníčko, tak jsme mohli hned po svačince vyrazit na zahradu – samozřejmě v maskách zvířátek, které si děti připravily doma s rodiči. Zvířátka se všem představila a některá byla jako opravdová! Všichni museli splnit tři úkoly, aby si zasloužili zvířátkovou medaili. A tak děti s nadšením zdolávaly překážkovou dráhu, chytaly rybičky a klusaly s koníky. A nebyl by to svátek, kdybychom si nezatančili! Některá zvířátka tančila v rytmu hudby podle sebe, jiná podle paní učitelky, zapojila se do vláčku, podlázala bránou – no bylo to prima! A protože k oslavě patří také mlsání, na závěr si děti pochutnaly na ledňáčku, který jim v teplém dnu opravdu přišel vhod. Domů si děti odnášely kromě vzpomínek a medailí, také čokoládovou fidorku a paní učitelky pocit dobře vykonané práce.

Zvířátkový den v MŠ.

CO DĚTI JEŠTĚ ČEKÁ

- výlet do ZOO v Hodoníně
- divadlo v MŠ Pyšná princezna
- rozloučení s předškoláky s pasováním

kolektiv učitelek MŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

PĚVECKÝ SBOR COLORATA

Pěvecký sbor Colorata a Vokální kroužek zakončil svou roční činnost tradičním Jarním koncertem, který se uskutečnil 24. května v sokolovně. V letošním roce připravily řadu nádherných koncertů, které jsme mohli prožít v Brně na Moravském náměstí, v místním kostele, v divadle v Boleradicích a samozřejmě v Šitbořicích.

Srdečně děkujeme všem, kteří se podíleli na činnosti pěveckého sboru, děkujeme sponzorům: ZD Šitbořice, panu Dvořákovi, panu Danielovi a všem, kteří věnovali finanční dary, které budou opět využity na rozvoj a činnost pěveckého sboru.

Velké díky a uznání patří paní učitelce Mgr. Monice Ondrouškové za vedení sboru a přípravu kvalitních pěveckých vystoupení. Zpěváčci se těší na další kulturní setkání s Vámi ve školním roce 2015/2016.

*PaedDr. Jarmila Novotňáková,
ředitelka školy*

ZÁJEZD NA MS V LEDNÍM HOKEJI

Díky tipu paní Vedrové se podařilo splnit sen mnoha sportovně založených dětí naší školy – získat vstupenky na Mistrovství světa v ledním hokeji v Praze, navíc zdarma.

11. května v odpoledních hodinách vyrazil autobus plně obsazený žáky 4. – 9. ročníku a několika absolventy směr O2 Aréna v Praze na zápas Švédsko – Francie.

Jarní koncert.

foto: Lucie Kačurová

Žáci ZŠ na mistrovství světa v hokeji.

foto: Marie Jelínková

Děti připravily transparenty reprezentující ZŠ Šitbořice, vybavily se vlajkou zapůjčenou od místních fandů hokeje, rozdělily se na fanoušky Švédů a Francouzů a pomalovaly si obličejе jejich národními barvami. Někteří fandili oběma celkům – ne snad z vypočítavosti nebo z nerozhodnosti, ale prostě proto, aby ocenili skvělé sportovní výkony na obou stranách ledové plochy. Ohromila nás atmosféra sportovní haly a příjemně překvapila perfektně zvládnutá organizace cca 12 700 fanoušků špičkového hokeje. Velcí i malí byli nadšeni z maskotů MS 2015 – Boba a Bobka. Naše hlasivky a způsob fandění přilákaly švédské fandy do nám vytyčeného sektoru a zažili jsme tak společně krásné emotivní okamžiky.

Všichni jsme se shodli, že šlo o nezapomenutelné chvíle a těšíme se, až opět vyrazíme za dalšími zážitky, ať sportovními či kulturními, protože v partě příjemných lidí se radost násobí.

Mgr. Marie Jelínková

GRANTOVÝ PROJEKT

Jak jsem již zmínila v minulém čísle Štengaráčku, žáci naší školy jsou zapojeni do projektu Podpora přírodovědného a technického vzdělávání na středních školách

Den s Kociánkou.

foto: Lucie Kačurová

v Jihomoravském kraji. V rámci této podpory jsme mohli navštívit nové vzdělávací a poradenské centrum Otevřená zahrada v centru Brna pod hradem Špilberkem. Zde nás přivítal personál ekologického sdružení LIPKA. Pro žáky byl připravený výukový program, který byl zaměřen na alternativní zdroje energie a probíhal celý venku v přírodě. Díky zajímavým aktivitám žáci postupně odkrývali různé vztahy a vazby mezi čtyřmi přírodními živly: voda, vzduch, půda a slunce.

Žáci týmově pracovali na konkrétních úkolech, střídali se na stanovištích a zkoušeli svojí vlastní silou vytvořit energii. Pumpovali vodu, aby napustili přehradu, šlapali na kole a svou energií poháněli větrné turbíny. Ve skupinách vytvořili své vlastní domácnosti. Vymysleli si, jaké spotřebiče nutně budou využívat, zjišťovali, kolik energie potřebují, aby mohli fungovat. Nakonec celou práci na projektu prezentovali ostatním.

Byl to krásný, praktickou výukou naplněný den!

Mgr. Lucie Kačurová

DEN S KOCIÁNKOU

Kociánka je otevřené zařízení pro týdenní a celoroční pobyt dětí a mládeže. Poskytuje služby sociální péče a podporu dětem a mládeži s tělesným a duševním mentálním postižením, které podstatně snižuje normální způsob jejich výchovy, vzdělání a přípravy na povolání.

26. května jsme na naší škole očekávali příjezd klientů z brněnské Kociánky. Připravili jsme pro ně aktivní dopoledne spojené s jízdou na koních, nechyběla sportovní a vzdělávací stezka. Tento program jsme museli z důvodu deštivého počasí zrušit. Ovšem dobrá nálada a úsměv nám zůstaly. Každého klienta si převzali a po celou dobu měli na starost žáci 2. stupně. Společně jsme přešli do sokolovny, kde jsme si vyslechli hudební vystoupení pěveckého sboru. Do programu se zapojili všichni i s klienty, kteří s radostí přivítali malou závěrečnou diskotéku.

Týden řemesel.

foto: Dana Relichová

Pro naše žáky bylo toto setkání podnětné a vedoucí k zamyšlení. Věříme, že akci zopakujeme a zrealizujeme plánovaný program, protože taková setkání jsou důležitá k prohlubování a uvědomování si vzájemných mezilidských vztahů.

Mgr. Helena Sigmundová

EXKURZE

25. května navštívili žáci 7. až 9. ročníku tři zajímavá místa. Prvním místem byly Kralice nad Oslavou, kde jsme viděli praktickou ukázkou starého tisku knih a zbytky sídla Jednoty bratrské. V rámci výuky fyziky jsme navštívili infocentrum Jaderné elektrárny Dukovany, kde si hlavně devátáci ověřili své znalosti z hodin tohoto předmětu. Nakonec jsme si prohlédli přečerpávací vodní elektrárnu Dalešice, kde se nám líbilo asi nejvíc. Celá exkurze byla sice náročná, ale určitě si z ní naši žáci odnesli spoustu zajímavostí a poznatků.

Mgr. Kateřina Muchová

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

26. května se naši žáci zúčastnili recitační soutěže O boleradický džbán. Pilná a poctivá příprava pod vedením paní učitelky Relichové a Pažické se vyplatila. V početné konkurenci 45 recitátorů předvedli vše co uměli, přemohli trénu, a tak i letos opět obsadili ve svých kategoriích výborná místa: 1. místo Blanka Cigánková (8. třída) a skupina Lenka Holacká, Ludmila Halasová, Jitka Kurdiovská a Klára Vozdecká (6. třída), 2. místo Štěpán Lipovský (5. třída), Cena dětského úsměvu Julie Stejskalová (4. třída). Věříme, že i v dalším školním roce budeme podporovat a rozvíjet zájem dětí o četbu, přednes a literaturu vůbec.

Mgr. Božena Pažická

TÝDEN ŘEMESEL

Zjara jsme do školy pozvali řemeslníky ze Šitbořic a připravili s nimi řemeslné dílny. Pan Běloušek učil žáky

plést koše, pan Nečas velikonoční pomlázku a paní Roznosová ukázala, jak vzniká kraslice. Jsme moc rádi, že všichni přinesli i spoustu svých výrobků. Děkujeme Vám za ochotu věnovat svůj čas dětem.

Děti měly příležitost vidět řemeslný fortel a kouzlo ruční práce. Součástí jarních řemeslných dílen bylo i to, že si každý den děti vyrobily i vlastní výtvar – sice ne tak dokonalý, ale všichni přiložili ruce k dílu.

Mgr. Dana Relichová

SPORT

12. června se 8 vybraných žáků zúčastní tradiční Atletické olympiády. Tentokrát se největší regionální sportovní akce pro žáky z 1. stupně bude konat v Přísnoticích. Držte nám palce!

ZPRÁVY Z TÁBORA ŠITBOŘICKÝCH STRAK

Stejně jako pomalu končí současný školní rok, téměř u konce je také náročná sezona Šitbořických strak. Ty se letos účastnily rekordních 3 soutěží – Jihomoravské školní softbalové ligy (pořádáno v Šitbořicích), Moravskoslezské ligy kadetů a Moravské ligy žáků. V lize kadetů jsme 2x zajížděli až do daleké Ostravy, v lize žáků třeba do Otrokovic nebo Kunovic. Poslední kola všech soutěží nás teprve čekají.

Otevřená zahrada – Lipka.

foto: Lucie Kačurová

14. června – 4. kolo Moravskoslezské ligy kadetů – Ostrava (pod SK Sever Brno).

16. června – 2. kolo Jihomoravské školní softbalové ligy – Šitbořice (jako Šitbořické straky).

20. a 21. června – 4. kolo Moravské ligy žáků – Břeclav nebo Otrokovice (pod SK Sever Brno).

V těchto všech soutěžích se rozhodne o našem konečném umístění. V mimoškolních ligách je ve hře souboj o konečná 2. místa a ve školní lize dokonce vítězství.

Do školního kroužku softbalu, od roku 2015 probíhajícího již 2x v týdnu, chodí z naší školy v současné době celkem 27 žáků a jsem rád, že mi s náročnými tréninky občas pomohou i bývalí žáci, kteří zároveň nastupu-

jí v lize kadetů. Žáci pravidelně navštěvující kroužek mají možnost si zahrát minimálně jednu soutěž a tím samozřejmě získávají cenné zkušenosti. O tom, že pro mnohé z nich softbal po odchodu z naší školy nekončí, svědčí reprezentace i pomoc na trénincích právě zmiňovaných bývalých žáků naší školy. Chtěl bych, aby se i další žáci po odchodu z naší školy tomuto krásnému sportu věnovali a jednou třeba nastoupili i v soutěži mužů, případně žen. Tréninky probíhají v pondělí od 13:15 a v pátky od 14:15. Nový nábor se bude konat na začátku příštího školního roku!

Všechny ostatní informace včetně rozsáhlé fotogalerie najdete na našich klubových stránkách www.sitboricke-straky.webnode.cz.

Mgr. Tomáš Mottl

Školní softbalová liga.

POHÁDKOVÝ LES

Pamatujete na ložské loučení s prázdninami? Zatím jsou prázdniny před námi, ale už nyní jsou přípravy v plném proudu. V pátek 28. srpna od 15 hodin Vás pořádající organizace zvou do areálu základní školy ke hrám, soutěžím, zábavným disciplínám a dětské diskotéce.

Letos obohatí akci Vesnická zoologická zahrada. K ZOO budou patřit i zvířátkové soutěže. Kdo chce, může se zúčastnit výtvarné soutěže na téma Namaluj zvířátko. Děti mohou přinést hotový výkres nebo obrázek vytvořit přímo na stanovišti. Pro dospělé se připravuje večerní posezení s grilováním. Držme palce, ať nám vyjde počasí.

OHLÉDNUTÍ

Uplynul zas jeden školní rok. Byl ve znamení výrazných úspěchů žáků v okresních, krajských i celostátních soutěžích. Naši žáci nám dělají radost svým prospěchem, slušným chováním i vzájemným kamarádským přístupem. Určitě je to dobrá vizitka rodičů i obce.

Pracovníkům školy děkuji za svědomitou práci během celého školního roku. Dětem přejeme hodně sluníčka a letních radovánek a rodičům příjemnou dovolenou.

PaedDr. Jarmila Novotňáková,
ředitelka školy

SRAZ PADESÁTNÍKŮ

V sobotu 30. května prošla naší vesnicí nezvyklá skupina asi 60 lidí mladistvého vzhledu. Byli to lidé, kteří se narodili v roce 1965 a letos si připomínají své 50té narozeniny. U nás v Šitbořicích je to již dlouholetá tradice, že se padesátníci scházejí a vzpomínají spolu se všemi, kteří v Šitbořicích žijí a jsou postiženi stejným věkovým hendikepem na to, jak to bylo za jejich mladých let.

Dnešní padesátníci ve školce.

Naše setkání začalo na Obecním úřadě, kde nás přijal starosta p. Antonín Lengál. Po slavnostním přivítání a připitku konstatoval, že padesátníci jsou z jeho pohledu každým rokem mladší a provedl nás Obecním úřadem. Po malé dešťové přestávce, kterou jsme přečkali v sokolovně, jsme pokračovali v původním programu. Vyrázili jsme na prohlídku naší vesnice a první naší zastávkou se stal místní hřbitov, kde jsme položily květy na hroby našich vrstevníků, kterým nebylo dopřáno se dožít tohoto kulatého výročí. Už v dětských letech nás opustili Blanička Nováková a Petr Urbánek a ve 30ti letech svého života zemřel Josef Nevidal.

Hlavně pro přespolní byla zajímavá prohlídka obecního muzea v budově staré školy, kterou jsme jako děti navštěvovali a pro nás domácí bylo překvapením návštěva stodoly „u Kaňů“ na ulici Divácká, kde jsme v roce 1983 měli vršek. S trochou nostalgie jsme se dívali na ty nápisy na stěnách stodoly a vzpomínali na to, jak i nám kdysi bylo 18 let. Poté jsme se přesunuli do sokolovny, kde probíhal až do ranních hodin bohatý kulturní program. Díky obětavým pořadatelům bylo na tele-

vizní obrazovce umístěné v sále sokolovny možné sledovat fotografie a videoprodukcí mapující náš život od útlého mládí přes stavění máje, všechny naše ročníkové i školní srazy až do dnešních dnů.

Padesátníci na lyžařském výcviku.

JAKÝ TEDY BYL ŽIVOT OBČANŮ NAŠÍ OBCE NAROZENÝCH V ROCE 1965?

První naše společná setkání byla ve školce, která se do dnešních dní nachází v areálu cihelny. Dodnes mi není jasné, jak se do této malé nevzhledné cihlové budovy vešlo tolik dětí. Ředitelka tam byla paní Hanáková, kuchařkou byla paní Fila Kokešová a vypomáhala paní Hanáková ze Zámečku. Na jména učitelek si bohužel nepamatuji. Někteří ještě chodili do „útulku“, který byl na ulici Dolní na místě, kde dnes stojí dům pana Petra Kubíčka.

Do školy jsme nastupovali v roce 1971 a spolu s námi několik dříve narozených. Kdo se narodil v měsíci září a dále, automaticky chodil o rok později. Stejně tak i několik našich vrstevníků navštěvovalo školu s ročníkem 1966. Jaký to byl den 1. září 1971, si nepamatuji. Vím jen, že jsme s maminkou, která mě doprovázela, prvně šli do kostela na mši a pak čekali u školy, kde byla spousta dospělých a dětí. Tehdejší soudruh ředitel Bohuslav Kemsma měl dlouhý projev, po kterém mi maminka oznámila, že nebudu ve třídě se svým nejlepším kamarádem, což byl pro mě šok. Byli jsme rozděleni na dvě třídy. Jednu celých 5 roků učila p. učitelka Patašijová a druhou učitelé p. Kemsová, p. Čech a p. Wetrova. Náboženství nám vtlokal do hlavy p. děkan Jaroslav Hudec a s přípravou na 1. sv. přijímání mu pomáhala p. učitelka Matýšková.

Po pěti letech Šitbořické základky následovala měšťanka v Těšanech a pak hurá do života. Někteří (a bylo jich málo) šli na maturitní obory, ale většina z nás si zvolila nějaké řemeslo. Přišel rok 1983 a s ním velká událost tehdejších mladých – vršek. Po velkém přemlouvání pana domácího (už před námi tam měl vršek ročník 1961 a 1962) jsme měli

vršek na ulici Divácká ve stodole našeho regruta Petra Kaně. Šli jsme si pro něj na dvě party, jedna do Divák a druhá do Rumunské bažantnice k Jalovisku a statečně jsme se o něj poprali s ročníkem 1964 1. května 1983.

Na Václavské hody nás, 18 párů, vyrazilo na průvod obcí, v sobotu od Franty Kokeše od horní hospody a v neděli od Jury Nevídala z Kuchyňky. Doprovázeni dechovou hudbou Sobůlanka jsme si naše hody, jak se patří užili a připravili se na naši máju, pro kterou jsme jeli 12. dubna 1984 do Pozořic. Autobus z místního JZD řídil Pepa Masařík a s traktorem, který máju přivezl, jel Jiří Studýnka st. Mája, která nebyla ani největší v historii stavění, ani nejkrásnější (byla trochu křivá), ale byla NAŠE, jsme připravovali ve stavení Milana Lejsky č. 4. Samotné stavění, kterému předcházely drobné problémy (vojáci ročníku 1964, kterým jsme rok předtím ukradli věnec na máju, nám odnesli vzpěry za hřbitovní zeď) proběhlo v pondělí 30. dubna 1984. Počasí nám sice moc nepřálo, ale mladým 19ti letým lidem, kteří se chtějí bavit, nemůže pár kapek zkazit náladu. Na máju vylezl bez jištění a bez problémů Jožka Zelinka od Rybníčka. V měsíci září jsme si udělali spolu s našimi rodiči, kteří nám při organizování máje pomáhali, společný večírek a tím se naše cesty na nějaký čas rozešly. Většina kluků šla v říjnu toho roku na vojnu a děvčata se nám mezitím vdala, takže nám nezbylo nic jiného než se poohlédnout po partnerkách z jiných ročníků (máme pouze jedno ročníkové manželství) a někteří z nás změnili své bydliště mimo naši obec.

Naše společné zážitky a dobré přátelství z mládí však zapříčinilo, že jsme se začali poměrně brzy scházet na pravidelných 5 letých setkáních ročníku 1965. První se uskutečnilo v roce 1990 ve vinárně v Borkovanech a od roku 1995 jsme se vrátili do Šitbořic, do tehdy nově otevřené soukromé vinárny L+M Klub v budově orlovny. A tak jsme dospěli, až k této nepochopitelné 50ti leté metě, o které jsme v mládí ani neuvažovali, že by někdy mohla přijít.

Letošní padesátníci.

BYLO TO 50 PESTRÝCH A ZAJÍMAVÝCH LET

Do školy jsme šli za „normalizace“, takže nás většina dobrovolně-povinně chodila do pionýra a občas nás učitelé nutili proti naší vůli k účasti na prvomájových průvodech. Já osobně jsem do SSM (Socialistický svaz mládeže) vstoupil ryze z vypočítavosti, protože mě stále přemlouvali v zaměstnání. A když mě mistr přemlouval ke vstupu do KSČ, že prý jsem šikovný dělník a strana by ze mě měla radost, tak jsem mu opáčil zcela vážně, že Strana možná, ale moje zbožná maminka, by mě asi vyhodila z domu. I takové situace s sebou nesla tato doba.

V našich nejlepších letech, kdy jsme zakládali rodiny, přišel listopad 1989, a s ním i vysněná svoboda, ale také těžké učení se v této svobodě naučit žít. Najednou jsme

mohli dělat věci, které do té doby nešly. Mohli jsme si běžně koupit za nás nedostatkovou elektroniku i pravé rifle, mohli jsme kamkoliv cestovat i začít podnikat. Ale také skončilo do té doby několik velkých výhod, které minulý režim, ať už byl jakýkoliv, zajišťoval a které mladým lidem, kteří zakládali rodiny v mnohém pomohl.

Takže se dá říci, že jsme toho za těch 50 let zažili víc než dost. Jedno přísloví říká, že „Nikdy nezměníš, co skutkem se stalo“. A těch skutků, ať už byly smutné, či veselé, zajímavé nebo nudné, máme ve svých vzpomínkách tolik, že se určitě budeme dále scházet, abychom se o tyto zážitky podělili. Těch 40 šitbořáků narozených v roce 1965 k sobě prostě patří.

Miroslav Vahala

VZPOMÍNKY OSMDESÁTNÍKA

Letos slavíme osmdesáté narozeniny. Naše pozemská pouť začala v roce 1935. Z raného dětství si toho moc nepamatuji. Mlhavě vzpomínám, jak nás obsazovali Němci.

Maminka s tetou a její sestrou se šly podívat na projíždějící kolonu německé armády přes naši obec.

Teta, abych lépe viděl, mne vzala do náruče. Téměř všichni co tam stáli, plakali. Já však nechápal, proč. Na co si však již dobře pamatuji, byla zabijačka prasete na černo (bez povolení). Bratr mé maminky, strýc Lojza, měl za úkol prase, jak bude vycházet z chlívku, praštit palicí do hlavy. Při rozmachu zavadil palicí o trám a prase špatně trefil. To si dovedete představit, jak prase hlasitě kvičelo. Celá dědina věděla, že se u nás zabijí. Bylo to nebezpečné, kdyby to někdo udal, čekal by hospodáře trest smrti, v lepším případě koncentrační tábor. Protektorátní doba nebyla lehká. Život nebyl snadný. Existoval přidělový systém na potraviny. Vedle potravinových lístků se dávaly poukázky třeba na obuv nebo na tabák. V této těžké době, v roce 1941, začínáme chodit do obecné školy. Jedním z povinných předmětů je němčina.

Přichází rok 1945. Blíží se konec války. V dubnu po velikonocích se stěhujeme do sklepů. Po sedmi dnech jsou Šitbořice osvobozeny. Pro mnohé občany je návrat domů šokující. Obětí této války jsou i civilisté, z toho 6 dětí. Jedním z nich je i náš státník Cyril Hanák. Životní úroveň v té době je špatná. Obchody jsou poloprázdné. Lístkový systém přetrvává. Vzpomínám, jak se tehdy podomácku řešil nedostatek mýdla. Žádná velká alchymie. Hlavní surovinou je živočišný tuk a hydroxid sodný. Výborné je vepřové sádlo nebo rostlinný olej. Protože sádla nebylo nikdy dost a oleje se tehdy ještě nevyráběly, používal se kozí lůj.

V roce 1946 někteří z nás odchází na Měšťanskou školu do Těšan. V té době tento typ školy byl výběrový. V roce 1947 dochází k reorganizaci školství. Měšťanské školy jsou zrušeny a nově vzniká-

jí Základní devítileté školy. První až pátý ročník zůstává v Šitbořicích. Šestý až devátý je v Těšanech. Žádný autobus. Chodíme pěšky. Chůze nám chlapcům, ale i děvčatům nedělá problémy. Když prší, do školy se nejde. Stávalo se, že někdy s tím deštěm to nebylo tak zlé. O tom zda se půjde či ne, se rozhodovalo ráno v 7 hod. u domu pana Nevídala (bednáře), kde býval sraz (po našem scuk). Téměř vždy většina byla proto, aby se do školy nešlo. Byla to krásná léta. Rádi vzpomínáme na naše učitele a vůbec jim nemáme za zlé, že jejich pojetí výchovy bylo trošičku jiné. Vzpomínám jak pan učitel nebo paní učitelka, chodila po třídě s rákoskou a kdo zlobil byl tělesně potrestán. Výborné bylo i ukazovátko. Učitelé ho používali při čtení na tabuli či mapě, ale také jim udržovali pozornost žáků. Tu a tam některého neposedu patřičně upozornili, že při vyučování musí být ticho. Mám za to, že drobné fyzické tresty nikoho neohrožují.

V roce 1950 nám končí povinná školní docházka. Po prázdninách někteří z nás jdou studovat na střední školy. Většina však jde do učení na učiliště. Je pět let po válce. Život se zrychluje. Postupně se vytrácí některé tradice a zvyky. Například líbaní ruky kmotrům (kmocháčkům). Na

Dnešní osmdesátníci.

Dnešní osmdesátníci.

důkaz úcty jsem jim při setkání políbil pravou ruku a pozdravil křesťanským pozdravem. Oni se zpravidla optali jak se mám, kam jdu a co dělají rodiče. Nebo tak zvané zalikování svatebního průvodu. Přes cestu se natáhl provázek zdobený šátky a mašlemi, no a ženich a ostatní svatebčané se museli vyplatit.

Mění se společenské podmínky. Ty se promítají i do života nás mladých. Cítíme se dospělými, chceme se bavit a užívat. Naši první taneční zábavou jsou Šitbořické hody. Nejsem si jist, ale mám za to, že nikdo z nás tehdy netancoval. Přiznávám, že jako tanečníci jsme nikdy nevynikali. Náš zpěv taktéž nic moc. Rádi jsme zpívali starou zlidovělou vojenskou písničku Pětatřicátníci, hoši jako květ. Byla to naše hymna. Někdy jsme si vyšlápli za zábavou i do okolních vesnic. Nemohu zapomenout na hody v Horních Bojanovicích. Zábava výborná, jídla i pití dostatek. V pondělí ráno se vracíme domů. Máme prázdniny, těšíme se do postele. Bohužel bylo to úplně jinak. Rychle se nasnídat a jde se na žně. Naše generace musela doma pomáhat. Rodiče nás vychovávali k práci. Dokázali však tolerovat některé naše klukoviny. Z vlastních zkušeností věděli, že mládí se musí tak zvané vybouřit.

V roce 1954 jsou z nás rekruti. Rekrutem se chlapec stal, jakmile mu do rukování (odvodu) na vojnu zbýval jeden rok. V průběhu tohoto roku používali rekruti mezi chasou výsadní postavení. První významnou akcí byly Ostatky. Byl to čas veselosti a požitků. Po vesnici chodily maškary a večer byla zábava. To vše bylo v režii nás rekrutů. Chodili jsme dům od domu a vybírali syrová vajíčka, která se pak prodala a za získané peníze se koupila máj. Darovaná vejce se ukládala do proutěných košů, v kterých byla řezanka, aby se vajíčka nerozbila. Nosiči těchto košů byli desetiletí chlapi. Ti byli jistotou, že z vajíček nebude řezanková směs. Všude nás hostili různými dobrotami a pitím. Bylo to náročné. Naše řady řídly a řídly. Na večerní ostatkovou zábavu došli jen ti jedinci, kteří odpadli v první fázi naší maškarní pochůzky.

Co by dup je tady měsíc duben. V jeho posledním dni se staví máj. Hlavními aktéry jsou opět rekruti. Je to časově náročné. Prvně se musí zajistit máj. V prvním dubnovém týdnu skupina jezdců na kolech, odjíždí k hajnému do Bošovic domluvit odprodej smrkového stromu. Jednání má hladký průběh. Za týden se jede s koňmi pro máj. Samotné vybírání a kácení máje a její převoz do Šitbořic je složitější. Máj je složena u Valíčků č.p. 99. Zde probíhají veškeré přípravné práce, jako odkornění, mašlení atd. Pomáhají i naše děvčata. Jsme poslední ročník, který staví máj na Rovince. Myslím, že jsme byli i posledním ročníkem, který měl ve svých řadách schopné jedince, kteří šplhali na máj klasickým stylem, šplhem po kmeni bez pomoci lana. Prvním lezcem je Fana Sáček, kterému téměř před cílem dochází síla a musí to vzdát.

Nastupuje Květa Lengál. Ten hned od počátku zvolí pomalejší tempo, výsledek této taktiky je pozitivní. Odstraňuje lana a zábava může začít. Odpoledne se tančí pod májí a večer v sokolovně. V tento den máj hlídají naši otcové. Rekruty bydlící doma čekají náročné dny. Máj je třeba celý měsíc hlídat. Poslední květnový den se máj skácí. Znovu hraje hudba. Konečně to máme za sebou.

Největší událostí roku jsou však hody. Ústředními postavami jsou stárci. Za nás se již stárci nevolí. Jejich úlohu převzali rekruti a jejich stárnice. Garantují hladký průběh hodové zábavy. Pro tři z nás jsou to poslední hody. Musíme narukovat. Ostatní naši kamarádi rukují v obvyklém termínu. Nedá se nic dělat. Odvod na vojnu vždy býval důležitým mezníkem života každého dospívajícího muže. Staří lidé říkali, že vojna z chlapce udělá chlapa.

Jako vojín nemám přímý kontakt na kamarády doma. V jednom dopise od rodičů jsem informován, že moji kamarádi byli u asenty. K odvodní komisi jeli na voze taženým koňmi, které kočíroval strýc Vávra Vozdecký.

Končím vzpomínkou na ty, kteří již nejsou mezi námi a těm co žijí, přeji hodně zdraví!

Leopold Lengál

Letošní osmdesátníci při oslavě padesátin.

I. SV. VÁLKA OČIMA PŘÍMÝCH ÚČASTNÍKŮ

VZPOMÍNKY NA VÁLEČNÝ ŽIVOT DOMOBRAŇSKÉHO PRAPORU Č. 36

Vzpomínaje doby jednoho roku, jak prapor náš s nadšením unášen byl vlakem v tyto kraje ku pomoci naším bratřím ku obhájení naší milé vlasti.

Bylo to 20. října 1914, kdy za tmavé noci dopravil nás vlak na nádraží města Krakova, odtud nám bylo ještě tuto samou noc jít do svého místa odpočinku asi 1 hodinu vzdáleného od města.

Kamarádi moji i já sám unaveni po dlouhé cestě, dotazovali jsme se jeden druhého, kdy asi tam dojdeme neb cesta nám již dlouho trvala. Konečně jsme svého cíle došli. Ubytování jsme byli v několika málo chvílích a to v dosti nádherně vystavěných vojenských kasárnách, kde nám na zemi rozestlána čerstvá sláma, na kterou se každý rychle ku svému odpočinku odebral.

Zde však nám začal počátek pochodu kolem pevnosti a přípravy cvičení válečného. V těchto kasárnách jsme se jen několik dní zdrželi. Pak přišel rozkaz, aby naše setniny se rozdělili a obsadili pevnosti kolem Krakova. Právě toho času se Rusové chtěli zmocnit pevnosti a města. Naše setnina odeslána byla do pevnosti Vegrzce⁽¹⁾, Lysé Hory a Sudolu ležící na silnici vedoucí do Varšavy a vzdáleny od města Krakova 6 km. V pevnosti se nám dosti dobře vedlo, ale bohužel dlouho to netrvalo. Prapor náš musel se zúčastnit operací proti nepříteli. Nastali nám dlouhé denní a noční pochody do Ruska. V blátě jsme po kotníky chodili a tak to šlo den ode dne až se náš prapor 10. listopadu 1914 octnul na bojišti jako záloha. Tam poprvé jsme za svého života viděli, jak válka asi vypadá. Náš prapor při tom žádného boje nepodnikal, neboť byl zde jako záloha, a také nečině až do pozdních nočních hodin ve svém postavení ostal, a pak po utichnutí hlavního boje, vracel se za tmavé noci při záři hořících Ruských vesnic do svého bydliště. Byla to jedna trapná noc, na kterou z účastníků nikdo nezapomene.

Denně konaly se výpady do území Ruského, až nadešla neděle 22. listopadu 1914, kdy prapor hned odpoledne sobě do boje vše potřebné připravil, a také hned do pole vytáhl.

Bylo to řečený den večer, kde na polích podél silnice vedoucí do Varšavy, soustředily se mraky vojska a táhli jsme proti nepříteli.

Po dvouhodinovém pochodu byl nám udělen ve městečku Michalovicích⁽²⁾ odpočinek. Příjemná chvíle při tak velkém mrazu. Rozžehli jsme ohně, při nichž jsme se celou noc zahřívali. Rozumí se, že nezůstal ve vesnici jeden dřevěný plot.

Jakmile nastalo svítání, znamení to blížícího se dne, byli jsme ihned k dalšímu pochodu vyzváni.

Po zmrzlých polích a lukách vlekly se naše prapory jako černé mraky proti nepříteli, se kterým jsme se kolem 8. hodiny ranní střetli.

Naše pozice byla postavená na kopci porostlém mladým lesem, ze kterého bylo nám útočit na nepříteli, který se nalézal asi 400 metrů před námi, kde měl svoje zákopy a dále vzadu děla. Jakmile naše obranné pozice spatřil, počal vši silou z děl, strojových pušek a pušek, do našich řad vrhati se palbou. Ta až do pozdních nočních hodin trvala.

Bylo to hrozné divadlo, které se na obou stranách odehrávalo. Časně ráno 24. listopadu 1914 sotva počalo svítati, nastala opět přes noc utišená kanonáda svoji smrtonosnou píseň zpívati, která opětně do večera trvala a dále přes noc jeden rachot pušek se ozýval.

Třetí den vida nepřítel, že po dvoudenním a nočním boji nelze tímto směrem pevnosti se zmocnit, upustil od svého záměru a odtáhl, pošinuv svoji armádu o několik kilometrů na východ.

Prapory naše po vyklizení se nepřátelského vojska, rozložily se táborem na polích pod širým nebem a na další rozkaz jsme území ruské opustili a ubytovali se ve staré cihelně stojící poblíž pevnosti. V cihelně jsme opět dlouho neostali, neboť jsme dnem i nocí ruské voje vyhledávali a jejímu spojení překážky kladli a tak jsme se zpětně 10. prosince 1914 proti nepříteli postaviti museli, kde však nepřátelská přesila přece voje naše zdolala a u města Kocmířova⁽³⁾ vši silou ku Věličce⁽⁴⁾ vtrhla.

Tam však se nepřátelé z dlouhého vítězství netěšili, neb v několika dnech museli městečko po velkých ztrátách opustiti a tak byl Krakov až do dnešního dne uhájen.

Vzdor tomu, že nepřítel zpětně ustoupil, prapor náš stále jej vyhledával a měnil svoje místo. Tak například musel se v největší zimě ubytovati ve střeleckých zá-

Vojáci domobranecského praporu č. 36 (Josef Valíček sedící vlevo dole).

kopech při pevnosti Sudolu, a odsud vysílány byly noční stráž, které v největších zimních nocích musely okolí chránit proti vpádu nepřítele do naší říše.

Konečně 17. prosince 1914 bylo praporu přiděleno obsadit část hranic severně od Krakova a byli jsme nuceni opět se stěhovat do dvora Vegrzce. Dvůr tento byl z části rozbořen, neb jen obytná stavení z části ostala a stáje. Kolem dvora byla rozsáhlá vesnice úplně rozbořena, jen trosky z ní ukazovaly, že tu stála před několika měsíci vesnice čítající 105 čísel.

Do dvora toho ubytování byli důstojníci a do stájí koňstvo. Pro mužstvo vykopány byly poblíž jámy, kryté dřevem a drnem a ty nám poskytovaly náš příbytek.

Zde mimo konání stráž, a jinak upotřebeného mužstva, byl náš prapor opět 2. ledna 1915 odeslán do Ruska, kde ubytován byl v obci Vola – Věncavská⁽⁵⁾ a odtud vyslán byl ku ničení ruských střeleckých zákopů a setrval tam za velikého bláta až do 10. ledna 1915 a pak

se vrátil zase nazpět do svých podzemních děr. Ač jsme v tak bídných místnostech bydleli, přece jsme veselí myslí neztráceli, neboť nám ani hostince nescházeli.

15. ledna 1915 přestěhovali jsme se ze svých podzemních děr do dvora Vegrzce, kde nám z rozbořené sýpky, upraveno dosti pohodlné obydlí, ve které jsme setrvali až do 14. května 1915 a pak odstěhovali jsme se do města Krakova.

Na hlavním náměstí stojí prostorný dům (palác Křištofori), tento nám slouží za naši kasárnu, a úkolem našim zde jest konání stráž, obsluhování různě dopravovaného vojska, vození zajatců a různé jiné služby.

Jaký další osud prapor náš stihne, není nám známo.

Josef Valíček

3. listopadu 1915, Krakov

POZNÁMKY:

⁽¹⁾ Węrezce, ⁽²⁾ Michałowice, ⁽³⁾ Kocmyrzów-Luborzyca,

⁽⁴⁾ Wieliczka, ⁽⁵⁾ Wola Węclawska

ODPOVĚDI NA HÁDANKU

Tuto fotku jsme měli také a poznala jsem tyto ženy (tetičky, jak se říká v Šitbořicích): na vlečce vpravo je Anna Tomancová (Sáčková). Stojící zleva: Anna Konečná (Bavlnková), Jenovéfa Kaňová, za ní stojí Josef Konečný, který dělal skupináře, Růžena Korytářová, Josefa Krupičková, Božena Matušková, Josefa Konečná (Pepina). Tu na konci řady nevím, snad Sedláková?

Marie Vozdecká (Brno)

Skupina žen z Němčiček Na vlečce: Růžena Káňová, Anna Tomancová. Dole: Anna Konečná, Jenovéfa Káňová, Drahuše Drabálková, Božena Matušková, Anna Sedláková, Josefa Konečná, Josefa Krupičková.

P. Fialová (č.p. 372)

NEMYSLELITELNÉ SE STALO SKUTKEM

Náš Šitbořský fotbalový „A“ tým postupuje po 23 letech do Okresního přeboru. Za tuto větu by se vám každý na začátku letošní sezóny vysmál. Ale kdo se směje naposled, ten se směje nejlíp.

Naše mužstvo, které po minulé sezóně, kdy jsme postoupili z druhého místa z poslední čtvrté třídy, zůstalo pohromadě, navíc nás posílili zkušený Ríša Konečný a David Urban. Takže náš tým čítal před začátkem sezóny 20 hráčů, což se na konci ukázalo jako velká výhoda.

Podzimní část jsme začali rozpačitě, kdy jsme z prvních dvou zápasů měli pouze jeden bod a říkali jsme si, že nás čeká těžká práce, abychom se vůbec v soutěži udrželi. Potom jsme ale zabrali a do konce podzimu jsme už ani jednou za 12 zápasů neprohráli a podzimní část jsme končili na prvním místě s náskokem pěti bodů.

V zimě jsme si řekli, že taková šance na postup do okresu se nám nemusí zase dlouho naskytnout a proto dáme všechny síly do tréninku, připravíme se na jaro a popereme se o první místo. Za zimní přípravu jsme naběhali skoro 100 km, absolvovali jsme soustředění u Vranovské přehradě a čekali jsme, jak se nám povede v jarní části soutěže.

Na jaře už se nám tolik nedařilo. Možná, že nám svažovala nohy nervozita a vědomí, že se náš sen může rozplynout. Možná, že se soupeři proti prvnímu týmu tabulky chtěli vytáhnout. Každopádně jsme odehráli pár nepovedených zápasů, kde jsme ztratili body a začali se o první místo strachovat. Čtyři kola před koncem jsme zajeli do Popic, kde kdybychom prohráli, tak nás domácí na prvním místě vystřídali. Tento zápas jsme ale suverénně vyhráli 3:0 a odrazili se tak k titulu. Rozhodující zápas jsme zvládli dvě kola před koncem v Ivání 1:0, kam nás přijelo autobusem podpořit spousta fanoušků a cestou domů jsme mohli spolu slavit historický postup. Tento veliký úspěch Šitbořské kopané patří hlavně těmto hráčům a trenérům: Antonín Musil, Jiří Kalina, Roman Kresa, Tomáš Kluska, Vladimír Navrátil, Petr Kaňa, Milan Bureš, Jiří Konečný, Vít Husák, Miroslav Stříbrnský, Jaroslav Novotný, Robert Petrla, Jan Běloušek, Lukáš Chloupek, Tomáš Zelinka, Radim Košvica, David Urban, Miroslav Matuška, Jiří Viktorin, Petr Chloupek, Richard Konečný, Pavel Relich a trenéři Jaroslav Navrátil a Vladimír Navrátil st. Naším nejlepším střelcem se stal s 11 góly Jarek Novotný, 10 branek dal Honza Běloušek a Petr Kaňa.

Za tento úspěch bychom chtěli také poděkovat našim věrným fanouškům, kteří navštěvovali naše zápasy vždy v hojném počtu, našim sponzorům a také v neposlední řadě obci, která nám umožňuje hrát a trénovat na našem krásném hřišti.

Doufáme, že budeme naši obec v Okresním přeboru dobře reprezentovat po celém okrese a také doufáme, že nás v tom nenecháte a budete chodit i nadále fandit a podporovat nás.

Vladimír Navrátil

OBRAZOVÁ KRONIKA

31. 5. 2015 – 1. sv. přijímání: O. Jiří Topenčík; chlapci: Ondřej Valíček, Filip Mrhálek, Lukáš Franc, Dominik Šabata, Šimon Urbánek, Petr Novotný; holky: Veronika Danielová, Stela Němečková, Aneta Hanáková, Monika Vozdecká, Adéla Fraňková, Šárka Němečková. foto: Jan Novotný

14. 6. 2015 – Hasičské závody.

foto: Josef Lejska

14. 6. 2015 – Hasičské závody.

foto: Josef Lejska

Štengaráček – zpravodaj obce Šitbořice, č. 2015/2 – červen, ročník 21
vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 620 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Petr Brázda, Hodonín
zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; sazba: František Valíček; jazyková úprava: Ing. Terezie Matýšková
uzávěrka příštího čísla: 10. 9. 2015, redakce si vyhrazuje právo výběru příspěvků a jejich redakční úpravu.
úvodní stránka: Oslavy postupu fotbalistů do Okresního přeboru, foto: ---
e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: www.stengaracek.cz